

ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΓΕΩΡ. Ε. ΘΩΜΑΣ
Συνεργάτες
ΣΩΗ ΑΡΒΑΝΙΤΟΥ-ΚΟΥΤΡΑ
ΚΑΙΤΗ ΚΑΜΜΕΝΟΥ
ΜΙΤΣΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΑΝΑΣΤ. Ι. ΣΚΙΑΔΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ
Συνδέρμου - Εφημερίδας
Καραϊσκού 111, τηλ. 4123528
ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 32

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ • ΕΤΟΣ 40ον

ΜΑΡΤΙΟΣ 1987

ΑΡ. ΦΥΛΑΚΟΥ 433

Για την Εθνική Επέτειο

Η ΣΟΥΛΙΩΤΟΠΟΥΛΑ

Στης μάχης τον κοπνόν, που πνίγει το λαγκάδι, ο Σουλιώτης όλα τάχει λημονήσει, πεί να και δίψα. Και το Σούλι πέφτει ξεμακρια, και σα λημονημένο είναι κ' εκείνο, τ' άχαρο.

Κ' εκεί που πολεμάει το παλληκάρι, αγγύκατο, μέρα και νύχτα, ακούει μια γυνώριμη φωνή, που τον ξυπνάει. Λοιπόν, το Σούλι δε χάθηκε και ζει. Κ' ήταν η Λάμπη, η αδερφή του νιού.

Τι καλά μου φέρνεις, ω-ρη Λάμπη;

— Ζωστή κουλούρα, ωρ' αδερφέ, που σου τη ζύμωσα με τα χερσάκια μου, κ' η μόννα την έψησε στην αβρακιά, μόνάχη. Έλα να φας μια φίχα, και να ξαποστάσεις.

— Δε μπορώ, καίμενη, να παρατήσω το ντουφεκι...

— Αυτό είν' η συλλογή σου, Νόση; Έρχομαι γω και σου κρατώ τον τόπο σου... Να, σού-στραφά! Και δος μου το ντουφεκι.

Χαμογελάει ο αδερφός, ο κα-πνισμένος. Και δεν έχει ανά-

γκη να μάθει την κορασιά πως πιάνουν το ντουφεκι. Ο πόλε-μος βαστούσε πάντα. Με χέρι σταθερό γέμιζ' εκείνη και ση-μάδευε. Κ' ο αδερφός της πα-ράπερα έτρωγε ήσυχος και μο-ναχά την πείνα του άκουγε τη θερμμένη μέσα του.

Κι ο πόλεμος βαστούσε. Κ' εκεί, ένα βόλι ήρθε και πέτυ-χε κατάστηθα την κορασιά. Μα αυτή έκανε καρδιά και δε μι-λούσε. Το αίμα πλημμύριζε τον κόρφο της. Η Λάμπη ση-μάδευε και τουφεκούσε.

— Έφαγες, Νόση;

— Κοντεύω, ακόμα λίγο, Λά-μπη.

Η κόρη ξαναρώτησε δεύτερα και τρίτα. Και τότε μ' ένα πή-δημα το παλληκάρι δρόθηκε κοντά της. Άρπαξε το ντου-φεκι, κ' ήσυχια καθώς είχε τρα-βηχτεί, ξανάρχισε τον πόλεμο.

Αμύλητη η Σουλιωτοπούλα πήγε παραπίσω κ' έπεσε.

Κι ο πόλεμος βαστούσε.

ΓΙΑΝΝΗ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ
(«ΜΕΓΑΛΑ ΧΡΟΝΙΑ», Έκδ.
Βιβλ. της «ΕΣΤΙΑΣ», σ. 57,
επ.).

ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΝΕΟ ΑΓΑΛΜΑ

Την ημέρα των αποκαλυπτη-ρίων του θαυμασιού Μνημείου για τη μνήμη του Γαλαξειδιώτη Ναυτή, ασφαλώς η ψυχή του Ευθυμίου Γουργουρή θα φτερού-γιδε ευτυχισμένη εκεί γύρω, για-τί σ' αυτό το Μνημείο έδλεπε πως είχε λάβει μορφή όλη η ιστορία του ναυτικού μεγαλείου του Γαλαξειδίου, που με τόση αγάπη και γλαφυρότητα εξιστό-ρησε στο βιβλίο του «Το Γαλα-ξειδί στον καιρό των καραβιών» και που, ως γνωστόν, πήρε το «Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών».

Ίσως όμως με κάποιο παρά-πονο θα έδλεπε ότι ένα μεγάλο κεφάλαιο του βιβλίου του δεν μελετήθηκε αρκετά: Αυτό που αναφέρεται στη Γαλαξειδιώτι-σα γυναίκα.

Σ' αυτό που ήταν η βάση πά-νω στην οποία στηρίχθηκε ο Γαλαξειδιώτης ναυτικός για ν' ανοιχθεί στο πέλαγος, ήσυχος πως το πέτρινο καράβι, που ή-ταν το σπιτικό του, το κυβερνού-σε η αξία σύντροφός του στο πέ-λαγος της ζωής, που καμιά φο-ρά ήταν πιο φουρτουκασμέ-νο από το πέλαγος της θάλασ-σας. Και το πέτρινο αυτό καρά-

βι που έκλεινε μέσα τα τόσο α-γαπημένα πρόσωπα έφτανε πάν-τα ακέραιο στο αγνάντεμα, για να συναντήσει, ίσως ύστερα από ένα ή δύο χρόνια το καράβι, που έφερε πίσω τον αγαπημένο, φορτωμένο με χίλια «καλούδια», σαν ένδειξη αγάπης και ευγνω-μοσύνης για κείνην που τον συν-τρόφευε, με την νοστή παρου-σία της, σ' όλο το ταξίδι και που ήταν η συντελεστήρια, κατά ένα μεγάλο μέρος, της επιτυ-χίας του.

Και γι' αυτήν λοιπόν δεν θ' άξιζε ένα μνημείο; Εκεί, στον βράχο που με τόσα δάκρυα τον αποχαίρετασε και που με τόση αγάπη τον υποδεχόταν, εκεί πρέ-πει να στηθεί ένα μνημείο για την ηρωική Γαλαξειδιώτισσα, τη θαυμαστή μάνα που γέννη-σε κι ανέθρεψε και συνεχίζει να γεννάει και ν' ανατρέφει τόσες γενιές ναυτικών, που και σήμε-ρα, θεωρούνται από τους γεν-ναϊότερους και εντιμότερους Έλ-ληνες ναυτικούς.

Μία πρόταση λοιπόν!

Το Κοινοτικό Συμβούλιο Γα-λαξειδίου να πάρει απόφαση για τη σύσταση μίας Επιτροπής με Πρόεδρο τον Κοινοτάρχη και μέλη τον Πρόεδρο των Συντα-ξιακών Ναυτικών, τον Πρόε-δρο του Συνδέσμου Γαλαξειδιω-τών, τον Πρόεδρο του Πολιτι-στικού Συλλόγου Γαλαξειδίου και τον Πρόεδρο του Σ.Π.Α.Γ. ή, κυλουμένων αυτών, τους ακ-προσώπους των πιο πάνω φορέ-ων, που θ' ανοίξει ένα Τραπεζι-κό λογαριασμό για να διαχειρι-στεί τα χρήματα που θα συγ-κεντρωθούν από δωρεές για την ανέγερση του μνημείου της Γα-λαξειδιώτισσας γυναίκας και μάνας του Ναυτικού.

— Νίκος Ευθυμίου Γουργουρή

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΓΟΝΕΩΝ

Οι παλαιότεροι εκπρόσωποι φορέων του Γαλαξειδίου αποδοκι-μάζουμε το κείμενο «εισήγηση» των τεσσάρων γυναικών της Σχολής Γονέων Γαλαξειδίου, που διαβάστηκε στο Παγκόσμιο συνέδριο Σχολών Γονέων και διαμαρτυρόμαστε έντονα για το δημοσιογραφικό δόρυε που δη-μιουργήθηκε γύρω από το θέμα αυτό από παραπληροφόρηση πρόδηλα και αδιάκριτη ναυτι-κή οικογένεια και την κοινω-νία του Γαλαξειδίου με τη γνω-στή παράδοση και τον πολιτι-σμό της.

Η «εισήγηση» δεν είναι τεκ-μηριωμένη και έχει συνταχθεί με προκατάληψη και υποκειμε-νισμό.

Απερρίπτουμε τον χαρακτηρισ-μό «αντικειμενικότητας» του ναυτικού, εφόσον ο ναυτικός α-πό τη φύση του επαγγέλματός του έχει έναν ευρύ ερίζοντα ε-μπειριών και κοινωνικής επα-φής με τον έξω κόσμο με απε-τέλεσμα να διαμερφώνεται μία πολιτισμένη και με πλατύ κοι-νωνικό υπόβαθρο προσωπικότη-τα.

Είναι εντελώς αντίθετος με την πραγματικότητα ο ισχυρι-σμός ότι ο στεριανός αντιμι-ρήσει τον ναυτικό «περιθωρι-σμός».

Η εξοργιστική διαπίστωση ό-τι στη ναυτική οικογένεια «παί-ζεται θέατρο» μεταξύ των αυζύ-γων με το «οπτικό» «πρόσ θα μείνεις ανέμια» είναι θαυμά-σια και δόζει βαθύτατα θεμέλια της γαλαξειδιώτικης οι-κογενειακής εστίας.

Στην εποχή που συνταχόδε-τείται ο ναυτικός δεν υπάρχει ουσιωδώς πρόβλημα και τότε γίνεται η σύμφυση του ζευγα-ριού ακέμα περισσότερο και η αρμονική συμβίωση για τα υ-πόλοιπα χρόνια της ζωής των σε αντίθεση με τα όσα υποστη-ρίζουν οι κυρίες της Σχολής.

Το ότι κακά ένα ποσοστό 90% συζύγων του ναυτικού (ό-πως αντικρέττει χαρακτηριστι-κά στην εισήγηση) «δεν εργα-ζεται έξω», δεν είναι μειονέ-κτημα και ούτε αυτό μπορεί να τις στερήσει τίποτα από τον «κα-λό» εννοούμενο φεμινισμό τους» και τα κοινωνικά τους ενδιαφέροντα. Ιδιαίτερα μέσα στην κοινωνία του Γαλαξειδίου που κατά κύριο λόγο αναφέρε-ται η εισήγηση.

Η διαπίστωση ότι «η δυνατέ-τητα δημιουργίας φιλικών σχέ-σεων με ζευγάρια ή άτομα άλ-λων επαγγελμάτων είναι δύ-σκολη και συχνά επικίνδυνη» είναι πέρα για πέρα λαθεμένη και προσβλητική στο πρόσωπο του ναυτικού όπως παρουσιάζε-ται ξεκάφωτα στο κείμενο της

ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

Ο Σύνδεσμος των Γαλα-ξειδιωτών σε συνεργασία με την τοπική Φιλοδοσική Ένωση Γαλαξειδίου, ορ-γανώνει γιορτή του Δά-σους στο Γαλαξειδί στις 20.4.87.

έκθεσης και άφησε πολλά κενά και ερωτήματα για κακόπιστες παρερμηνείες.

Ο ισχυρισμός ότι σαν «λύση καταστρεφτική μένει» τα παι-διά των ναυτικών να μεγαλώ-νουν σε παιδικούς σταθμούς (πράγμα που δεν συμβαίνει στο Γαλαξειδί)... σε τι διαφέρει έ-μως από τις εργαζόμενες γυ-ναίκες των στεριανών που ε-φαρμόζεται ευρύτατα τα τελευ-ταία χρόνια... η λύση των παι-δικών σταθμών;

Με τούτη την απαράδεκτη και αψυχολογήνη έκθεση τους δυναμιτίζουν κάτι πολύ σημαν-τικό για τον τόπο μας, δηλαδή τη νεοσυνταξιακή σχολή Εμπε-ροπλετών Γαλαξειδίου προ-βληματίζοντας και αποδράνυν-τας με τις απόψεις τους τα παι-διά να στραφούν προς το ναυ-τικό επάγγελμα και να απο-στερήσουν από τον τόπο μας κάτι που από πολύ καιρό απε-ζητούσαμε.

Οι Γαλαξειδιώτες δεν ενοχλή-θηκαν απ' το γεγονός ότι τέσ-σερις γυναίκες σχολήθηκαν με τα κενά. Άλλωστε ο φεμινι-σμός στο Γαλαξειδί έφτασε την πρωτοπορία του για τον Ελλη-νικό χώρο με την εκλογή της πρώτης γυναίκας προέδρου Κι νότητας το έτος 1960.

Ενοχλήθηκαν όμως και αγκυ-νάχτησαν γιατί οι τέσσερις κυ-ρίες στην επιτέλεια εισήγησή τους περιέλασαν φράσεις όπως «παραπάνω μετωπικές και προσβλητικές για τη ναυτική οικογένεια».

Πιστεύουμε ότι ο τύπος θα επανέλθει για να επαναφέρει την αληθινή εικόνα του Γαλα-ξειδίου όπως την έχει αποκεν-στωλώσει στον Ελληνικό και διεθνή χώρο η ναυτεσύνη του και η μακρά πολιτιστική του παράδοση.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητος Γαλαξειδίου

ΗΛ. Μιχόπουλος
Σύνδεσμος Συνταξιούγων ΝΑΤ
Θ. Γιαννίσης
Σύνδεσμος Γαλαξειδιωτών
Α. Καμμένος
Σύλλογος Προστάσις και
Ανάπτυξης Γαλαξειδίου
Γ. Τρακουσάνης
Κ. Δημητριάδης
Αρ. Πατώνη
Πολιτιστικός Σύλλογος
Γαλαξειδίου
Λουκάς Γκούλας

ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΑΝΟ ΣΤΟ ΘΕΜΑ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ
ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ
Καραϊσκού 111 — ΠΕΙΡΑΙΑ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Βλέποντας από τα μέσα ενη-μερώσεως ένα θέμα για τους ναυτικούς, που έγινε σε μια ναυτική πολιτεία με παράδοση, όπως το Γαλαξειδί, άγγιξε την ευκαυχία μου σαν κόρης ναυ-τικού, αδελφής και συζύγου ναυ-τικού.

Διάβασα τη μελέτη με θέμα «Ο γάμος με σύζυγο ναυτικό» ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 4

25η Μαρτίου 1821

Πανηγυρικός που εκφωνήθηκε από την Θάλεια Κρητικού Δ/τρια του Γυμνασίου Γαλαξειδίου στον Ι. Ν. του Αγίου Νικολάου.

«Πνεύμα άγιον επελεύσεται επί σέ και δύναμις ύψιστου επι-σκιάσει σοί... Εθαγγελίζον γή, χαράν μεγάλην...» φάλμωδε κατά την σημερινή γιορτή η Χριστιανούνη. Αλλά κοντά στο θαύμα της αναστασιώσεως του θείου λόγου, εορτάζεται και το μέγα ιστορικό θαύμα της φυ-λής μας.

Με τους στίχους: «Απ' τά κόκκαλα θγαλμένη των Έλλή-νων τά ιερά», χαιρετίζει και ο εθνικός μας ποιητής Δ. Σολω-μός τη Μεγάλη Ελληνική Επα-νάσταση που συγκλόνισε στις 25 Μαρτίου του 1821 ολόκληρο τον κόσμο.

Χαιρετίζει τον ιερό αγώνα με στίχους θαυμαστούς, που έγιναν ο εθνικός μας ύμνος. Όμως και μέγα έχαμε χρέος, ιερό χρέος, να υμνήσουμε αυτόν τον αγώνα, έ-στω με λίγα λόγια, απλά, πεζά.

Ο εορτασμός της εθνικής μας επετείου, μας καλεί να στρέφο-με και πάλι τη σκέψη μας προς τους ήρωες της εθνεγερσίας του '21, και να σταθούμε με ευλά-δεια, μπρος στην ιερή ανάμνη-σι εκείνων που υπέφεραν, που πόνεσαν και αγωνίστηκαν για τη λευτεριά μας.

Μας καλεί να απευθύνωμε τους λογισμούς μας, προς τα ύ-ψη της ανθρωπίνης αρετής, στα οποία η αγάπη προς την πατρί-δα και η πίστη προς τη διδασκα-λία του Θεανθρώπου, ύψωσε την ηρωική γενιά των ελευθερωτών μας.

Τη γενιά εκείνων των αγωνι-στών, που όταν οι καμπάνες της εκκλησιας εσήμαναν τον επε-τεινικό και την έναρξη της ολονό-χτιας τελετής του Ευαγγελισμού της Παναγίας, ξεσηκώθηκαν, μ' ένα τραγό εγερτήριο σάλπι-γμα, ένα μελωδικό, ουράνιο προ-σκλητήριο...

Με τους χαριμόνους εκείνους ήχους, το υπόδουλο γένος, έπασ-δε από παντού. Τρεις χιλιάδες καρποφιλια, έτομα να εκραγούν κατά του δυνάστη, εσφίγγον-ταν μ' ενθουσιασμό, στα χέρια ιαρόβιων πολεμιστών, που στέ-κονταν, ακίνητοι αιγυλίοι, με αφερωμένο το νου και τη σκέψη στο Θεό και την πατρίδα.

Κι ενώ η λειτουργία εξακο-λούθει, οι αγωνιστές απέρχονταν σιωπηλά, για να προβάλλει ο καθένας τους, ορμητικούς υπερα-πιστής της γεμάς του.

Οι αρματολοί της Ρούμελης και του Μωριά ξεσηκώνονται άνθρωποι της Φιλικής Εταιρείας διατρέχουν τη χώρα, εξεγείρον-τας τους συμπατριώτες τους.

Τα μοναστήρια της Ελλάδος μεταβάλλονται σε φρούρια, όπου εγκαθίστανται όπλα και κα-τηχούνται μύστες, στην ιερή ύ-δα της λευτεριάς.

Επισημαίνουμε ότι έχουμε αλλαγή προσώπου, στο όνο-μα του οποίου πρέπει, στο μέλλον, να στέλνονται οι ε-πιταγές για εισφορές προς το Σύνδεσμο, όπως φαίνε-ται στα στοιχεία της εφη-μερίδας μας.

Το εμπορικό πλοίο των νη-σιών, αλλά και του Γαλαξειδίου, 50 πλοία με πλήρωμα 1120 ναύ-τες, μεταβάλλονται σε πολεμικά, και δρουν αποτελεσματικά κα-τά του εχθρικού στόλου. Η Ελ-λάδα ολόκληρη αναταράσσεται και ετοιμάζεται να σπάσει τις αλυσίδες της.

Η πίστη στη μεγάλη ιδέα, που ποτέ δεν εγκατέλειψε το γένος μας, γιγαντώνει τα κορμιά και τις ψυχές. Είναι η δύναμη των λαών που έχουν ζωτικότητα. Και ο Έλληνας που ζούσε με τις παραδόσεις της άλλοτε ελεύ-θερης πατρίδας, είχαν ένστικτη τη δευσιότητα ότι ήταν προορι-σμένος να εισφέρει ακόμη τη συμβολή του στην εξέλιξη της ανθρωπότητας, ελεύθερος, ανά-μεσα στα ελεύθερα έθνη.

Ο ιστορικός Κ. Παπαρρηγό-πουλος παρατηρεί ότι: «Υπό τους Τούρκους επέζησαν και οι Σλάβοι, και οι Αρμένιοι, και οι Σύροι. Αλλ' ενώ τα έθνη αυτά, ζούσαν παθητικά, το Ελληνικό, βαθμύβροδ ανύψωσε τον εαυτό του μέσα στην ίδια του τη συνειδη-ση, και μέσα σ' αυτή τη συμφο-ρά του, εδράχθει προ παντός η ευγενής και φιλότιμη φύση του.

Γιήρε αληθινά υπέροχο, μέ-σα στη δυστυχία του. Και μέσα σ' εκείνη τη ζοφερή αμύθεια, χρησίμευσε ως οδηγός όλων ανε-ξαιρέτως των αρσόδων, όλων των Χριστιανών της Ανατολής».

Είχε λοιπόν το υπόδουλο έ-θνος μας, μερικά εξαιρετα γνω-ρίσματα, κάποιο θαρρύτιμο της μοίρας φυλαχτό, για ν' αναγνω-ρίσει τον εαυτό του, και να αι-σθανθεί να ρέει στις φλέβες του το ευγενικό του αίμα.

Κι αυτά τα γνωρίσματα ή-ταν: η ορθόδοξη διδασκαλία, η ελληνική γλώσσα και η ένδοξη ιστορία του.

Οι πολυπαθείς κληρικοί, αι-σθάνονταν υπερήφανοι, γιατί είχαν την τύχη να διδάσκουν το Ευαγγέλιο, όπως γράφτηκε από τους Αποστόλους, στην Ελ-ληνιστική, αλλά διδασκαν και την Ελλ. Ιστορία και γλώσσα, στα σχολασμένα Ελληνόπουλα. Με κίνδυνο της ζωής τους, στο κρυφό σχολειό, κάτω απ' τον λουβί, οι αγωνιστές απέρχονταν σιωπηλά, για να προβάλλει ο καθένας τους, ορμητικούς υπερα-πιστής της γεμάς του.

Οι αρματολοί της Ρούμελης και του Μωριά ξεσηκώνονται άνθρωποι της Φιλικής Εταιρείας διατρέχουν τη χώρα, εξεγείρον-τας τους συμπατριώτες τους.

Τα μοναστήρια της Ελλάδος μεταβάλλονται σε φρούρια, όπου εγκαθίστανται όπλα και κα-τηχούνται μύστες, στην ιερή ύ-δα της λευτεριάς.

Επισημαίνουμε ότι έχουμε αλλαγή προσώπου, στο όνο-μα του οποίου πρέπει, στο μέλλον, να στέλνονται οι ε-πιταγές για εισφορές προς το Σύνδεσμο, όπως φαίνε-ται στα στοιχεία της εφη-μερίδας μας.

Διεύθυνση
ΓΕΩΡ. Ε. ΘΩΜΑΣ
Συνεργάτες
ΣΩΗ ΑΡΒΑΝΙΤΟΥ-ΚΟΥΤΡΑ
ΚΑΙΤΗ ΚΑΜΜΕΝΟΥ
ΜΙΤΣΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΑΝΑΣΤ. Ι. ΣΚΙΑΔΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ
Συνδέρμου - Εφημερίδας
Καραϊσκού 111, τηλ. 4123528
ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 32

ΔΩΡΕΕΣ ΓΙΑ
ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
«ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ»

Η κ. Αλκλόκη Κομάρα, εις μνήμην Αθηνάς Ματεώδη δρχ. 5.000.
Η οικογένεια Γεωργίου Ευδ. Μητροπούλου, εις μνήμην προ-σφιλών νεκρών δρχ. 5.000.
Η κ. Μίτσα Οικονόμου, εις μνήμην του αγαπητού της γαμ-θέου Πόλυ Βελλή δρχ. 5.000.
Η κ. Σιώνη Βελλή, εις μνή-μην αγαπητού Γιάννη Νικολε-πούλου δρχ. 2.000.
Ο κ. και η κ. Μιχάλη Ηλία, εις μνήμην του αγαπητού των φίλου Γιάννη Νικολεπούλου δρ. 3.000.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ανακοινούμε ότι το Γρα-φείο του Συνδέσμου στην Α-θήνα έπαύσε να λειτουργεί. Για οποιεδήποτε ζήτημα, που έχει σχέση με τον Σύν-δεσμο Γαλαξειδιωτών, οι εν-διαφερόμενοι παρακαλούνται ν' απευθύνονται στο Γραφείο του του Πειραιά, στέδς Καρα-ϊσκού 111, τηλ. 4123528.

(Από το Γραφείο)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Στην εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνα στον Πειραιά έγιναν οι γάμοι της δ. Αικατερίνης Χατζηχρηστοφά, εγγονής της συμπολίτισσας Αικατερίνης το γένος Σουσιμάνη, μετά του κ. Θεοδώρου Δούκα.

Θερμά συγχαρητήρια

ΘΑΝΑΤΟΙ

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στον Πειραιά ο Σωφρόνιος Πιτσιλάκης, σύζυγος της συμπο-

λίτισσας Κατερίνας Σουσιμάνη.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στο Γαλαξίδι ο συμπολίτης Κώστας Κονδύλης.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στον Πειραιά ο συμπολίτης Κώστας Ζαχαρόπουλος.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Ιωάννης Νικολάου, σύζυγος της συμπολίτισσας Λουίζας το γένος Η. Κούτσια.

Τους οικείους συλλυπούμαστε

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟ

Συγχαρητήρια στις κόρες των κουμπάρων μας Γιάννη και Στέλλας Σεντούκα που απεφοίτησαν, η μεν Τζίνα από το UCLA των ΗΠΑ με δίπλωμα στα ECONOMICS και BUSINESS η δε Ρόντα από το ART CENTER OF PASADENA στα GRAPHICS AND PACKAGING.

Οι κουμπάροι τους Θεόδωρος και Βούλα Δάφνου Μιχάλης Δάφνος και Κική Καράλη

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ

Οι κ.κ. Κωνσταντίνος και Νικόλαος Ευθ. Βλάχης με την συμπλήρωση πανήγυοντα ετών από του θανάτου του πατρός των Ευθυμίου Κων. Βλάχη, ιατρού, απέστειλαν, εις το Μουσείο Γαλαξειδίου εις μνήμην του δρχ. πενήντην χιλιάδας.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Συγχαίρομεν θερμά τον αγαπητόν μας ανηψιό και εξαδελφόν Δημήτρη Αλευρομάγειρο για την προαγωγή του κατ' εκλογήν στον βαθμό του συνταγματάρχη και του ευχόμεθα να φθάσει μέχρι τις ανώτατες βαθμίδες της στρατιωτικής ιεραρχίας.

Παναγία Κουφουδάκη Αποστόλος και Αθηνά Κουφουδάκη

Τον αγαπητόν μου ανηψιό Δημήτρη Αλευρομάγειρο ο οποίος προήχθη στον βαθμό του συνταγματάρχη συγχαίρω θερμά και του εύχομαι και εις ανώτερα.

Επιστήμη Θάνου Αγγελή

«ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»
Καραϊσκού 111, Πειραιάς 185 32
Τηλ. 4123528

Υπεύθυνος

ΓΕΩΡ. Ε. ΘΩΜΑΣ

Χατζή 10 — Αθήνα

Επιστολές για την Εφημερίδα
Συνοψώσεις — Χειρόγραφα
εις Γεώρ. Ε. Θωμά

οδός Χατζή 10, Αθήνα, 111 41
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

(Εφημερίδας και Συνδέσμου)
Εσωτερικού ετήσια δρχ. 1.000
Εξωτερικού ετήσια δολ.

ΗΠΑ 20
Νομικών προσώπων, Τραπεζών, συνδρομή εφημερίδας δρχ. 4.000

Δημοσιεύσεις και διαφημίσεις για κάθε στίχο

μονής στήλης δρχ. 50
διπλής στήλης δρχ. 100

Τιμή φύλλου δρχ. 20
Προκαταβλητέα
Εμβάσματα — Επιταγές

Ευθυμία Γ. Μητροπούλου
Καραϊσκού 111, Πειραιά 185 32
Υπεύθυνος Τυπογραφείων

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΓΑΛΑΙΟΣ
Τζαβάλα 9 — 18 — Αθήνα
Τηλ. 8434387

Ανταποκρίτες — Αντιπρόσωποι
στο Γαλαξίδι: Ε. Καμύσης
στη Ν. Υόρκη: Γ. Βαράτος

Επιστολές και παντοειδή χειρόγραφα, αποστέλλονται προς την Εφημερίδα και το Συνδρόμο, δημοσιεύονται ή μη, δεν επιστρέφονται.

ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Μάρτιος.

Μέσα σε μια άμορφη και θερμή λιανίδα γιορτάστηκε η Καθαρά Δευτέρα στην πατρίδα μας.

Από πρώτες άρχισαν να καθαρίζονται τα εκδρομικά πουλμαν και πολλά Ι.Χ. να γιορτάσουν μαζί μας, το πιο γουστόζικο πανηγύρι της Καθαράς Δευτέρας, μοναδικό σ' όλη την Ελλάδα.

Η ωραία θερμή ημέρα, μ' ένα ήλιο αυγουστιάτικο επέτρεψε στους πανηγυριστές να κάμουν τα κούλουμα έξω από τα παραλιακά κέντρα ενώ πολλοί στα απέναντι πένια, τα οποία είχαν καταληφθεί από τους εορταστές μέχρι πέρα στο «Κεντρί».

Όλοι κατακαλίσουν το λιτόν φαγητόν της ημέρας, ήτοι θαλασσινά, την πατροπαράδοτη λαγάνα, που ο φούρνος έδωξε από πρώτας για να εξυπηρετηθούν γτόπιοι και ξένοι, για να επακολουθήσουν χοροί κατά παράμερα στα πένια...

Τα γύρω αντιχόσαν από τα τραγούδια, τα γέλια με το μακάριμα των ανδρών, οι οποίοι είχαν φέρει μαζί και τα σύνεργα της γιορτής, ήτοι μπουγιές, φούμο και μπόλικο αλεύρι για να συμμετάσχουν στο γενικό γλέντι της παραλίας του Γαλαξειδίου.

Η ώρα πλησιάζει 2.30', ο τηλεθόσ των οργανωτών της γιορτής φωνάζει: «Προσχή - προσχή». Ο Καρναβάλιος με την συνοδεία του θα κατέλθι εις την παραλία σε μισή ώρα. Παρακαλούνται οι κ.κ. θεαταί, όσοι δεν θέλουν να συμμετάσχουν στο γλέντι μας, να περάσουν απέναντι στην Πέρα - Πάντα.

Τότε άρχισε όλος εκείνος ο κόσμος, που έπαιρνε αμέριμνος τον περίπατό του στην παραλία να συμμορφωθεί και γέμισε ο δρόμος της «Πέρα - Πάντας», από την πλατεία «Μάμα», μέχρι τις πρώτες σκούλες, από κόσμο, για να απολαύσουν τα ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑ ΚΟΙΤΑΛΟΥΜΑ.

Οι πελάτες που τρώγανε αμέριμοι στα εστιατόρια της παραλίας, εισήλθαν στα καταστήματα να συνεχίσουν το λιτό φαγητό της ημέρας, για να απολαύσουν το θέαμα...

Στις 3 το μεσημέρι ακούγεται από μακριά η κρότος των εορταστών συμπολιτών και ξένων. Κατ' αρχήν φτάνουν οι Κορύβαντες, ζωμένοι κουδούνια αιγοπροβάτων, πίπιζες και τούμπανα. Σπέρνουν στο διάβα των την χαρά και το κέρι, αρχίζοντας το αλεύριμα και το μουτζούρωμα, όπως συνήθισαν στο δρόμο τους.

Φωνές, αλλαγαμιοί, αντηχούν στα γύρω βουνά. Η ατμόσφαιρα γεμίζει από αλεύρι και τις σκόνες από φούμο μαύρο μέχρι όλα τα χρώματα. Από το πολύ μουτζούρωμα οι καρναβαλιστές μοιάζουν σαν Αδριανού, πιτσιρίκοι 5 - 10 ετών ακολουθούν τους μασκαραμένους πατέρες των και έχουν κραμασμένη την σχετική σακούλα του αλεύριου, για

την περιποίηση των διερχομένων.

Σε λίγο ο καρναβάλιος συνοδευόμενος από λαϊκά όργανα, με πλήθος μασκαραμένων, προκαλούν την χαρά και το κέρι στους πάντας.

Ο εφετεινός καρναβάλιος ήταν λιτότατος, αλλά εκείνα τα λίγα άφησαν εποχή και συγκεκριμένα προηγείτο ένα καροτσάκι με καθήμενη μια κούλα της οποίας οδηγεί ο συνοδός της, η κούλα έγκειται σε μια μεγάλη ταμπέλα στηριζόμενη σε κοντάρι έγραφε... «ΠΡΟΣΟΧΗ ΚΙΝΑΙΓΝΟΣ - ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ».

Φυσικό ήτο ο κόσμος να ξεσπάσει σε χειροκροτήματα και γέλια ακράτητα, διότι είναι το παγκόσμιο θέμα που βασανίζει τους λαούς της γης.

Αφού ο καρναβάλιος με την ακολουθία του έκανε το περίπατό του στην παραλία μας, επέστρεψε στην πλατεία «ΜΑΜΑ», όπου συνεχίσθη ο χορός των εορταστών, αλλά και το αλεύριμα μεταξύ των μέχρι των βραδυών των, ότε οι πανηγυρισταί, γτόπιοι και ξένοι, αποκαμωμένοι από το κρασί, τα ποτά και το χορό, επέστρεψαν στις οικίας των όπου τους περίμενε το ζεστό λουτρό για να καθαριστούν, γιατί πολλούς τους περίμεναν τα αυτοκίνητα για επιστροφή στην πρωτεύουσα και άλλα μέρη της Ελλάδος.

Λησμονήρα να αναφέρω ότι καθ' όλη τη διάρκεια της πανηγύρεως, στην Πέρα - Πάντα είχε στήσει υπαίθριον μπαρ που περιποιείτο γτόπιους και ξένους, με δωρεάν οίνο, ελιές, λαγάνα κλπ.

Έτσι τελείωσε η πατροπαράδοτη διασκέδαση, ηλικίας 260 ετών.

Ο δρόμος της παραλίας από το αλεύρι και τις μπουγιές ήτο αγνώριστος. Την επομένη μεταβλήθηκε ο καιρός σε θορείους ανέμους με χιόνια στα γύρω βουνά, το δε κρύο έφθασε στο 0, και ε συνεχίσθη δια πολλές ημέρας ώστε να διακοπεί οι θαλάσσιες απόπλοι τουριστικών πλοίων, αεροπλανών και αλιευτικών λεμβών.

Τελειώνοντας, θα ήταν σπουδαία παράλειψις εάν δεν ανέφερα την συνδρομή της ενταύθα από τους κ.κ. 1) Ανθ'μον Δ/τή του Αστυν. Σταθμού Γαλαξειδίου Βασίλειον Βλάχον. 2) Αρχηγ. Β' Ναυτικού Χρήστον 3) Αρχιφύλακα Παναγιωτόπουλον Γιάννην και 4) Αστυρ. Ντζουμάνη Νικόλαον που επέτρεψαν δια την τάξιν και την επιτυχία της αποκριτικής εκδηλώσεως και δια την κίνηση των εκδρομικών πούλμαν και Ι.Χ. και έφεραν εις πέρας το θαυμάσιον δι' αυτούς έργο, ώστε να μην σημειωθεί ουδεμία ανωμαλία τόσο μεταξύ των ατόμων, όσον και εις την διακίνηση των μεταφορικών μέσων.

Και του χρόνου.

ΕΥΘ. ΚΑΜΒΥΣΗΣ

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Οι κ.κ. Παύλος Μπέτα, Ευσταθία και Νικόλαος Βούρτσας, εις μνήμην του αγαπητού Κώστα Ζαχαρόπουλου, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 3.000.

Η οικογ. Γεωργίου Καρναβόπουλου και η κ. Μαρία Καραντοπούλου (Κοράνη) εις μνήμην του αγαπητού Κώστα Ζαχαρόπουλου, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 3.000.

Η οικογ. Γεωργίου Καρναβόπουλου και η κ. Μαρία Καραντοπούλου (Κοράνη) εις μνήμην του αγαπητού Κώστα Ζαχαρόπουλου, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 3.000.

Η κ. Ηρώ Γεωργίου, εις μνήμην Ελένης Καβαλίνης, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 4.000.

Η κ. Χρυσάφω Ανδρίκου για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ

Γεώργιος Μαμαρέλης, στη μνήμη Αγγελίκης και Ελένης Κάκουλας δρχ. 1.000.

Ηλίας Σαυρότης, στη μνήμη των Γιάννη και Ευγενίας Ζακάρια δρχ. 2.000.

Παν. Ματζώρος, στη μνήμη του κειμήλιου ανηψιού του Ιερέα Αναστασίου Φαρδέλου και γαμβρού του Ανδρέα Πάπα αντίτιμο \$ 110 δρχ. 14.127.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Μάρτιος.

Μέσα σε μια ηλιόλουστη και θερμότερη ημέρα και με καταγάλανο ουρανό, στην πατρίδα μας γιορτάστηκε μετά μεγάλης επισημότητας και πατριωτικής εξάρσεως η επέτειος της Εθνικής μας εορτής της 25 Μαρτίου.

Από της προπαραμονής της εορτής, η πατρίδα μας έπλεε στα κυανόλευκα χρώματα. Δημόσια καταστήματα, σχολεία, καταστήματα και μέχρι την φτωχική καλύβα, εκκέντηζε η κυανόλευκη, καθώς και στα ορμούντα στο λιμένα μας πλοία, μικρά και μεγάλα.

Την ημέρα της εορτής οι ωμόδοντες και των τριών εκκλησιών εσθίμινον χαρμόσυνα, καλούντες τους κατοίκους στον Μητροπολιτικόν μας Ναόν του Αγίου Νικολάου, όστις τόσο εξωτερικά όσον και εσωτερικά έπλεε στα κυανόλευκα χρώματα.

Στις 9.30' ήρχισαν να καθαρίζονται οι δημόσιαι αρχές του τόπου. Ο Πρόεδρος της Κοινότητας μετά του Κοιν. Συμβουλίου, Συμβαταί, το Δέκτειον και το Γυμνάσιον, με επικεφαλής την σημαία, την οποίαν συνοδεύουν τιμητικά μαθηταί φέροντες φουσταγέλλα καθώς και πλήθος μαθητών και μαθητριών Λυκείου, Γυμνασίου, Δημοτικού Σχολείου, ως και του Νηπιαγωγείου, ντυμένων με εθνικάς ενδυμασίας.

Ευθύς αμέσως ήρχισε η πανηγυρική δοξολογία υπό των ιερέων και των τριών ενοριακών ναών μας.

Μετά το πέρας της δοξολογίας, η Γυμνασιάρχης κ. Κρητικού - Παπανικολάου εξεφώνησε τον πανηγυρικόν της ημέρας, προκαλέσασα ρίγη πατριωτικού ενθουσιασμού και ζητωκραυγάς υπέρ του Έθνους και της 25ης Μαρτίου.

Μετά ταύτα εγένετο ενώπιον των Αρχών και των κατοίκων Γαλαξειδίου και των αφυθέντων ξένων, εις την πλατεία «Μάμα» (παραλία) παρέλασις των μαθητών όλων των σχολείων και των καυτοπροσκόπων με επικεφαλής την κυανόλευκον, υπό τα χειροκροτήματα των παρισταμένων.

Έπειτα ολόκληρον το εκκλησίασμα μετέβη εις την πλατεία Ηρώων, στολισμένη με γιρλάντες, δάφνες, και ελληνικάς σημαίας, όπου εφάλει Τρισάγιον προ της στήλης των πεσόντων Ετηρήθη έως λεπτού αιγής εις την μνήμην των και επηκολούθησεν η κατάθεσις στεφάνων.

Μετά την παρέλασιν εγένετο χορός εις την πλατείαν υπό των μαθητών και μαθητριών των Σχολείων, ντυμένων με τας εθνικάς των ενδυμασίας. Χόρευαν πατριωτικούς χορούς, αποσπώντας τα χειροκροτήματα των παρισταμένων.

Και του χρόνου.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

(ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ)

Δημήτριος Μιχαήλ 1987
Παναγιώτης Μιχαήλ 1987
Φωφώ Μιχαήλ 1987

Στυλιανός Κονταλέων 1988

Αναστασία Σπηλιωτοπούλου 1987

Νικόλαος Γκιγκιός 1986, 87

Μιχάκης Μητροπούλου 1986, 87

Αικατερίνη Πιτσιλάκη 1987

Γεώργιος Σκουρτέος 1986, 87

Ελένη Περίκη 1986

Γεώργιος Λαβέντζης 1987

Αναστασία Καμύση 1987, 88

Παναγιώτης Ανάγνος 1987

Χαρίκλεια Μακρή 1987

Θεόδωρος Κουζής 1987

Σταύρος Μητρόπουλος 1987

Νικόλαος Μητρόπουλος 1987

Ευθυμία Αγγερά 1986, 87

Κων'να Τσέτου 1986, 87

Ελένη Μαρούνη 1986, 87

Θεόδωρος Καμμένος 1986

Δημήτριος Λογοθέτης 1986, 87

Νέστορ Φωφός 1984, 85

Αικατερίνη Σπιντζέρη 1987

Χαρίκλεια Ναδωνάκη 1986

(ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ)

Ν. Καμμένος 1987

Βασίλειος Δάγκας 1987

Γεώργιος Θ. Βαρδάτος 1987

Χαρίκλεια Μακρή 1987

Γιάννης Θεοδωρού 1987

ΔΩΡΕΕΣ ΥΠΕΡ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Σπυρίδων Γκαβέζος, εις μνήμην Ευσταθίας Βασιλά και Μαρίας Παυλίδου διά τας ανάγκας του Ι. Ναού δρχ. 2.000.

Ανώνυμος, εις μνήμην Αλεξάνδρας Μητροπούλου διά τας ανάγκας του Ι. Ναού δρχ. 1.000.

Ανώνυμος διά την αγοράν Επιταφίου δρχ. 1.000.

Κων. Πάλλης διά αγοράν Επιταφίου δρχ. 2.500.

Ελπίδα Ι. Μπιτζήλου, (το γένος Α. Μητροπούλου), εις μνήμην συζύγου της διά τας ανάγκας του Ι. Ναού δρχ. 10.000.

Ασημούλα Κατσικώστα διά αγοράν Επιταφίου δρχ. 1.000.

Νικόλαος Αθ. Γρίβας, Πλειάρχης Ε.Ν. διά τας ανάγκας του Ι. Ναού δρχ. 7.000.

Ανώνυμος, εις μνήμην Αλ. Μητροπούλου διά τας ανάγκας του Ι. Ναού δρχ. 1.000.

Γεώργιος Κουμπαρούλης Η. Π.Α. διά τας ανάγκας του Ι. Ναού δρχ. 1.400.

Γεώργιος Γ. Μακρής Πλειάρχης Ε.Ν. διά τας ανάγκας του Ι. Ναού δρχ. 3.000.

Ηγευμένη Αγάπη Δουρατσί

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ

«ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»

ΕΙΝΑΙ Η ΦΩΝΗ

ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

του, εις μνήμην γονέων, αδελφών και αναδόχων διά αγοράν Επιταφίου δρχ. 5.000.

Το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον εκφράζει τας θερμάς του ευχαριστίας προς τους άνω δωρητάς, ευχόμενοι υγείαν, ευτυχίαν τέσων προσωπικήν όσον και οικογενειακήν.

Ο Πρόεδρος
Γεώργιος Δερβέναγας
Ιερέυς

ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Γεώργιος Μακρής δρχ. 3.000

Γεώργιος Κουμπαρούλης, εις μνήμην γονέων του αξία 10 \$ δρχ. 1.300.

Ελπίς Ιωάννου Μπιτζήλου, εις μνήμην συζύγου της Ιωάννου Μπιτζήλου δρχ. 10.000.

ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Χρυσούλα Παπαϊωάννου, εις μνήμην συζύγου και γονέων Νικολάου και Αικατερίνης Παπαϊωάννου, Σπυρίδωνος και Ασήμιος Κουμπαρούλη δρχ. 5.000.

Απαντας τους ανωτέρω ευχαριστούμεν θερμάς και ανατίμωμεν προς τον Ύψιστον Δεσπότη όπως τους χαρίσει υγείαν.

Ο Πρόεδρος του
Εκκλησιαστ. Συμβουλίου
Νικόλαος Δάγκας
Ιερέυς

ΑΝΘΙΣΜΕΝΗ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ

Δεν πρόκειται για την ανθισμένη αμυγδαλιά που την «τίναζε με τα χερσάκια της» και την έκαμε ποίημα ο Δροσίνης και που όλοι μας τραγουδήσαμε και τραγουδάμε σε καρτάκι-απλό χρόνο και χώρο. Όχι. Πρόκειται για μια αμυγδαλιά, που είδα φέτος, λίγο έξω από την Αθήνα που μου έφερε στη μνήμη μου... Και τι δεν έφερε.

Μια από τις αλκυονίδες μέρες του Γενάρη, που έχουν καθιερωθεί, για να εκκολάπτουν τα αυγά τους οι αλκυόνες, τα ψαροπούλια, ένας φίλος, ο Γιάννης Καδύρης, με το αυτοκίνητό του και με επιβάτες τη γυναίκα του και εμένα και τη γυναίκα μου, πήγαμε να μαζέψουμε χέρτα.

Πέρασαμε από το Έντερ, τη Γλυφάδα, τη Βουλιαγμένη, τη Βούλα, τη Βόρρη και φτάσαμε στα Μεσόγεια.

Και παλιότερα, μα και τώρα στο χώρο αυτό εκτείνονται αμπελώνες για σταφύλια που δίνουν κρασί.

Εκεί σταμάτησε ο Γιάννης το αυτοκίνητό και κατέβηκαμε να μαζέψουμε χέρτα. Δηλαδή χέρτα θα μαζεύουν οι άλλοι, γιατί εγώ ούτε που τα ξέρω. Ωστόσο βγήκα κι εγώ από το αυτοκίνητο να περπατήσω και ν' απολαύσω την εξοχή και την υπέροχη απεγνωστική λιανίδα.

Καμιά πεντακοσαριά μέτρα και στην κορυφή του μικρού υψώματος, ανάμεσα στ' αμπέλια, φάνταζαν ανυπόμονες νυφούλες του Γενάρη, απροντυμένες και φρεσκοστολισμένες δυο αμυγδαλιές, που μέσα στην καρδιά του χειμώνα είχαν στείλαί με τα λευκωμένα πέπλα τους, αισιόδεδο μήνυμα της γλυκύτητας ανείνης και της βραχυπρόθεσμης φύσης, ύστερα από τη χειμERICIA νάρκη τους.

Κάθετα λίγο και καμάρωνα τις λευκωμένες νυφούλες και άφρατα τη σκέψη μου να φτερουγίσει από την Αττική στην έμμεση μικρή μας πολιτεία και στα περασμένα.

Θυμήθηκα, λοιπόν, τους αλησμόνητους περπατητές, με κατ'εξοχή μέρες στη Γαλαρία. Δεξιά κι αριστερά, ανάμεσα στα διάφορα οπωροφόρα δέντρα, που ροδόντουσαν ακόμα το κρύο, αλλά και σ' όλο το βουνάκι, στο οποίο δεσπόζουν τα εξωκλήρια της Αγίας Σωτήρας, της Αγίας Τριάδας και του Αγίου Αθανασίου, αφηρώντας το χειμώνα, πρόβαλαν οι Γενάρη-αίτιες νυφούλες και έδιναν μια χαρούμενη, μια αισιόδοξη νότα, μια και μια εικόνα απείρου κάλλους που συνθέτει, πάντα κάθε τέτοια εποχή, το χέρι του Πάνσοφου Δημιουργού.

Και θυμήθηκα ακόμα την ειδικά που παρούσαν τα κορίτσια, με τις αγκαλιές τα κλωνάρια της ανθισμένης αμυγδαλιάς, τις κοπελίτσες, που αφηρώντας τις σφυρίχτρες, τις φωνές και τις αυστηρές παρατηρήσεις των αγροφυλάκων, ανοίγει τα ίδια, να μεταφέρουν τα κλωνάρια της πρόωξης ανείνης, της ανθισμένης αμυγδαλιάς, στο σπίτι, να τα βάζουν στο ανθογυάλι, ανάμεσα στις άλλες ανθισμένες και να μεσοθεωλεί το δωμάτιο, χαρά των παιδιών και της φυγής.

Ζώντας στα μετεωρικά κλουδιά, στα διαμερίσματα, του πόλεως ποτέ ισοσφούς και ήδη νεοφορεμένες άσπεως και παίρνοντας αναγκαστικά τη θέση μας, λιγότερη ή περισσότερη, ανάλο-

γα με την περιοχή που μένει ο καθένας, καυσαερίου, χέρση και χερήκαμε όλοι μας την ε-ξοχή.

Όταν γυρίσαμε στο αυτοκίνητο οι γυναίκες είχαν κόψει και κρύψει στις σακκουλές με τα χέρτα από ένα κλωνάρι ανθισμένης αμυγδαλιάς.

Μόλις φτάσαμε στο σπίτι είδα τη γυναίκα μου να βάζει νερό σ' ένα ανθογυάλι και να βάζει από τη σακκούλα το κλωνάρι της ανθισμένης αμυγδαλιάς και να το τοποθετεί σ' ανθογυάλι.

Το χέρση, γιατί μου δόθηκε το σπίτι μου στο Γαλαξείδι και τις αδερφές μου. Αλλά δεν ξέρω γιατί, δεν μου φάνηκε να μυρίζει τόσο ωραία, όσο μύριζαν —και μύριζαν— οι Γαλαξείδιωτες ανθισμένες αμυγδαλιές.

Άδεια τότε θυμήθηκα και φιδύρια μερικούς στίχους από κάποιο ποίημα

«Πατρίδα σαν τον ήλιο σου ήλιος αλλού δε λάμπει... Πως λουλουδίζουν τα βουνά, τα δάση, οι λαγκαδιές στέλνοντας σου θυμιαμα χιλιάδες ευωδιές».

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΛΙΩΤΗΣ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑ

Παιδικός μουκέ χορός στην «ΠΕΡΑ-ΠΑΝΤΑ»

Πρέπει να συγχαρούμε την ωραία ιδέα της Κοινοτικής μας Αρχής, που μαζί με την οργανωτική επιτροπή άρχισαν την τελευταία Αποκριά με μια ωραία παιδική - μασκέ, χαρτυνική εκδήλωση που πραγματοποιήσαν στην αίθουσα ντίσκο «ΠΕΡΑ - ΠΑΝΤΑ», και τα προσφέρουν στους μικρούς συμπατριώτες και φίλους του Γαλαξείδιου, ένα χαρούμενο κεφάλτο δίωρο.

Προσωπικά γελαστά και εύθυμα, κάτω από πολύχρωμες και φανταχτερές στολές. Μαρκήσιοι και Μαρκησίες, Πιερότοι και Κολομπίνες, κλόουν και καουμπούδες, ανάμεσα σε χαρτοπόλεμο και σερπαντίνες, χόρευαν χαρούμενα και ζωηρά και με πολύ κέφι και ενθουσιασμό. Η χαρούμενη αυτή εκδήλωση έκλεισε με την δράση διαχρηματικού ποσού των καλυτέρων χορευτικών ζευγαριών.

Και πάλι ένα μεγάλο μπράβο στην ωραία αυτή ιδέα της Κοινοτικής Αρχής και της οργανωτικής επιτροπής που με τόσο αγάπη και πολύ μεράκι οργάνωσαν αυτή την άψογη παιδική γιορτή.

ΚΑΘΑΡΗ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ
Μετά από τα γλέντια της τε-

λευταίας αποκριάς, ξημέρωσε η Δευτέρα. Η Καθαρή Δευτέρα μ' έναν κατακάθαρο ήλιο και αρκετή ζεστασιά για την εποχή που έδωσε την ευκαιρία στην Κοινοτική Αρχή να οργανώσει ένα απλό αλλά πολύ καλόγουστο πανηγύρι.

Εκλεκτές συμπολίτισσες που κατελούσαν την οργανωτική επιτροπή, ετοίμασαν στην πλατεία Μάμα, ένα ωραίο τραπέζι με διάφορες νηστίσιμες νοστιμιές, λαγάνες, ντόπιο κόκκινο και λευκό κρασί.

Οι πιπίλες, τα μπαούλια και τα λεβέντικα δημοτικά τραγούδια, έκαναν την ατμόσφαιρα πιο γιορταστική.

Δεν ήταν λίγοι εκείνοι, μικροί και μεγάλοι, που έστησαν χαρούμενοι και κεφάλτο το χορό.

Ένοι και ντόπιοι γεύτηκαν τις σαρακοστιανές νοστιμιές, ήπιαν ντόπιο κρασί και όλοι μαζί γιόρτασαν τα κούλουμα και το πατροπαράδοτο έθιμό μας, τ' αλευρομυζουριάματα.

Ο ήλιος άρχισε να γέρνει, η Καθαρή Δευτέρα φεύγει, η Σαρακοστή αρχίζει, και οι ευχές αντηχούν παντού: 'Αντε νάμαστε καλά και το χρόνο.

Μίνα Κατσάνη

ΓΙΑ ΤΑ ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Αθήνα, 10.3.1987

Αριθ. Πρωτ. 526

Προς:
Τη Βουλή των Ελλήνων Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου, Τμήμα Αναφορών
ΣΧΕΤ. ΠΑΒ 2301/19.2.87

Σε απάντηση της αναφοράς αριθ. 2301/19.2.87, που κατέθεσε ο βουλευτής κ. Ν. Γκελεστάθης, σχετικά με κτηριακά προβλήματα του γυμνασίου - λυκείου Γαλαξείδιου, σας πληροφορούμε τα εξής:

Όπως μας ενημέρωσε η αρμόδια δ/ση τεχνικών υπηρεσιών του νομού:

1. Για την αποπεράτωση των εργασιών ανέγερσης διδακτηρίου για τα παραπάνω σχολεία έχει ενταχθεί για το 1987 πί-

στωση στο νομαρχιακό πρόγραμμα ύψους 23.000.000 δρχ. Το έργο προβλέπεται ότι θα παραδοθεί μέσα στο 1987.

Τα προβλήματα υδρόδότησης του κτιρίου, ο ηλεκτροφωτισμός και η επιστροφή του δρόμου πρέπει να αντιμετωπισθούν από την Κοινότητα προς την οποία έχει ήδη απευθυνθεί η Δ.Τ.Υ.

Για την περιφράξη του διδακτηρίου θα γίνει ξεχωριστή δημοπρασία και το έργο θα εκτελεστεί μετά το πέρας των άλλων εργασιών ανέγερσης.

2. Τέλος, προβλέπεται ότι στο νομαρχιακό πρόγραμμα του 1987 θα συμπεριληφθεί πίστωση 900.000 δρχ. για την επισκευή των W.C. του κτιρίου, όπου στεγάζονται τώρα τα σχολεία.

Ο Υφυπουργός
Γιάννης Κωνσταντινίδης

ΑΛΛΑΞΑΝ ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ,

...Ουκέτι Φοίβος έχει καλύψει
... απέσβετο και λάλον ύδωρ.

Κάθε χρόνο, σαν πλησιάζει η Μεγάλη Βδομάδα, η σκέψη μου καλπάει προς τα περασμένα, σαν αφηρησμένος Πήγασος. Τότε, που φρεσκολουμένο και καλοχτενισμένο, μ' έπαιρνε η Μάνα μου από το χέρι και με πήγαινε στην Αγία Παρασκευή, για να με μπάσει μαζί με όλα τα άλλα παιδιά, στα άδυστα του μυστικισμού...

Μέσα στο πλημμυρισμένο από το λιθωνικό μισοσκόταδο της εκκλησίας, όλα τα παιδιά, καθισμένα στην ξύλινη κορνίζα στο δάπεδο των στασιδίων, στάσαμε λιωμένο κερί στα πλακάκια και κολλούσαμε πάνω του τα αναμμένα κερί μας, κόντρα στις γεμάτες διαμαρτυρία ματιές του τότε νεοκρόνου μπαρμπα - Νικολάκη Αλεπούλα.

Πόσο λαχταρώ και τώρα να βρεθώ μια βραδιά σ' ένα τέτοιο περιβάλλον! Όχι πως με κυριεύει το θρησκευτικό μου συναίσθημα. Αλλά νά! Θέλω να χωθώ σένα στασιδί, να σιγο - σιγοτάρνω τον φάλη στα τροπάκια και να αφήσω τη σκέψη μου να ταξιδέψει πίσω στα παλιά! Είναι, νομίζω, υπόθεσις φυγής όλα αυτά. Μια λαχτάρα να πετάξεις από πάνω σου όλες τις σκουριές και να αιστανθείς πιο καθαρός. Και ταπεινός. Σαν τότε...

Έχω την εντύπωση πως αλλοιώς γιόρταζε ο κόσμος τη Μεγάλη Βδομάδα και το επιστάγμα της, τη Λαμπρή, κείνη την εποχή. Νομίζω πως το Πάσχα συμβόλιζε κάτι περισσότερο από τη μαγερίτσα και το ψητό

αγρί. Ήταν ένας «σταθμός» στη χρονιά, που καθένας έφτανε πιο ανάλαφρος και πιο αγνός, για να πάρει φόρα για το καινούργιο σάλτο προς τα μπρος. Σήμερα η Λαμπρή είναι μια έξοδος από την πόλη, μια ευκαιρία για εκδρομή. Τότε ήταν ένα γλυκό χαμόγελο, μια μέρα αγάπης. Η ΤΑΝ Η ΛΑΜΠΡΗ!

Οι καιροί, φυσικά αλλάζουν' ή καλλίτερα, εμείς με τον καιρό αλλάζουμε. Οι καιροί μένουν οι ίδιοι: Στο νοτιο - ανατολικό μέρος της πόλης του Σικάγου, σ' ένα σταυροδρόμι, είναι ένα μεγάλο ανάγλυφο. Παριστάνει ένα γέρο με μεγάλη γεμάδα, καθιστό σε μια πολυθρόνα και μπρος του παραλαώνουν άντρες, γυναίκες και παιδιά κάθε ηλικίας. Στη βάση του ανάγλυφου είναι σκαλισμένος ο στίχος από ποίημα του Αμερικανού ποιητή ALLEN: «Ο χρόνος φεύγει; Αλλάζονται οι καιροί. Εμείς φεύγουμε».

Τους καιρούς τους παίρνει κάθε γενιά στα χέρια της και τους πλάθει να φαίνονται πιο καλά προσαρμοσμένοι στις ανάγκες κάθε εποχής. Δεν τους χαλάει, δεν τους καταστρέφει. Απλώς τους προσαρμόζει. Και μεις που μεγαλώσαμε σε άλλες εποχές με διαφορετικές ανάγκες, μπορούμε ν' αναπολούμε τους παλιούς καιρούς, χωρίς όμως να θέλουμε τροχόσπη στην ομή προς τα μπρος. Δεν μπορούμε να φέρουμε πίσω τα παλιά.

Καλές γιορτές.
Βασίλης Ν. Δόγκας

Σικάγο 1987

Επιστολές

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

(Δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή γιού απόδημου συμπολίτη, που φάχνει να βρει τις οικογενειακές του ρίζες, με την ιδιόρρυθμη γραφή της, και με την ευχή να ευδοκιμήσει).

Μπουγάς Ευθύμιος
Γαλαξίδι 330 — 52

25.2.87

Αγαπητέ κ. Θωμάς,
Ψάχνω για πολλά χρόνια να βρω πληροφορίες σχετικά με την οικογένειά μου —οικογένεια Μπουγάς—. Είμαι ο γιος του Παναγιώτη Ευθυμίου Μπουγάς, ο οποίος έφυγε από το Γαλαξείδι 1908, όταν ήταν 19 ετών στην Νότιο Αφρική.

Ο παππούς μου ήταν Ευθύμιος Μουγάς του Παναγιώτη και ήταν παντρεμένος με Ευσταθία Μπακαγιόργη. Αυτό το ζευγάρι είχε ένα αγόρι —ο πατέρας μου

Παναγιώτη και ένα κορίτσι Ευτυχία.

Ο πατέρας μου, Παναγιώτης του Ευθυμίου Μπουγάς γεννήθηκε το 1884.

Ο προπάππος μου ήταν Παναγιώτης Μπουγάς, ποιος παντρεύτηκε με Ελένη Μπαρόνου (παρατσούφλι).

Έβαφα και ερώτησα πολλά άτομα στο Γαλαξείδι και κανένας μπάρεσε να μας ειδοποιήσει λεπτομέρειες του παππού μου και την οικογένειά του και τίποτα για τον προπαππού μου.

Πιστεύω και πληροφορίες έχω ότι ο παππούς μου ήταν Καπετάνιος με ένα - δυο καράδια (στον βιβλίο του Ευθ. Γουργούρη —Το Γαλαξείδι στον καιρό των καραβιών—) αλλά τίποτ' άλλο —δεν γνωρίζω πόσο ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 4

25η Μαρτίου 1821

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 1

Εσταυρωμένο, αναπαλούσαν το γόητρο της Αρχαίας Ελλάδας.

Ας φανταστούμε λοιπόν, την κατανύξη των άτυχων ραγιάδων, σαν αντίκρυζαν τις παλιές βυζαντινές εικόνες, ποιά εντύπωση ήταν γι' αυτούς η φωνή της εκκλησίας, που τους εξόριζε στην άμυνα κατά παντός αλλοφύλου.

Ποιά υψηλό παράδειγμα ήταν η διαγωγή των κληρικών, που τους ανέδειχνε μάρτυρες ανά πάσα στιγμή. Το συναίσθημα αυταυτοσύνης των μακαρίων εκείνων ιερών, δεν ήταν τυφλή θρησκοληψία. Ήταν κήρυγμα αποκλής, ήταν η επανάληψη των λόγων του Αποστόλου: «Ανδρίζεσθε και κραταιωθείτε», ήταν υπόμνηση προς την εξαίρετη φυλή την αιμορροούσα, των θείων ρημάτων του Χριστού: «Η πίστη σου σέσωκέ σε».

Το δράμα μιάς ελεύθερης πατρίδας, απαλλαγμένης από τα δαμά του κατακτητή, ήταν το κέντρο της διδασκαλίας του ιερέα και δασκάλου.

Έτσι γιγαντώθηκε η εθνική φυγή, απ' αυτούς του αφανείς θεμελιωτές της Ελλάδας.

Η πίστη όμως του Ελληνισμού και η ζωτικότητα του, θα ήταν δύναμεις αδρανείς αν δεν μετουσίωνονταν σε δράση συνειδητή. Και την συνειδητή αυτή, την οργανώση, την σαφή κατεύθυνση, την έδωσαν στο υπόδουλο γένος, οι άλλοτε απλοί βιοκαταιστές, οι ιδρυτές της Φιλικής Εταιρείας.

Η έμπνευσή τους προερχόταν από την ίδια πλούσια πηγή, την φυγή του γένους που αγρυπνούσε, και που την είχαν συγκλονίσει, τα τραγούδια και τα όνειρα του Ρήγγα.

Η επανάσταση εξεργάγη με πρωτοπόρους νέους όχι μόνο καλούς και πιστούς Χριστιανούς, αλλά και γαλουχημένους με τα νόματα της αρχαίας Ελληνικής παιδείας, που κάθε πτυχή της είναι και πνοή πνευματικής ελευρίας.

Οι νέοι αυτοί, οι Ιερολοχίτες, ακολουθώντας τον Ίψηλάντη διάδηκαν τον Προόδο και πρόσφεραν τα νιάτα τους, ολοκαύτωμα

στο δωρό της λευτεριάς, καθαγιαζόμενοι στους αιώνες το Δακτικό χωριό Δραγατσάν.

Τώρα ο Οθωμανικός ζυγός αφυπνίζεται εκδικητικός.

Ο Πρωθυπουργός της Χριστιανισμένης Γηρόγης ο Ε', ο κρυφός αρχηγός της Φιλικής Εταιρείας απαγχονίζεται στο Φανάρι. Πρόκριτοι, γυναίκες, παιδιά, σφάζονται στο Βόσπορο και τη Σμύρνη.

Όμως ποιά δύναμη υλική, θα μπορούσε να κατισχύσει στην ψυχική δύναμη ενός Έθνους, που έχει λάβει ήδη συνειδητή των αποφάσεων και πράξεών του; Επί επτά ολόκληρα χρόνια, οι στρατοί και οι στόλοι Τουρκίας και Αιγύπτου, μάταια αγωνίζονται να στήσουν την φλόγα της λευτεριάς που ανάβε στην φυγή των Ελλήνων.

Δράμα αληθινό ξετυλίγεται, με πρώτη σκηνή το Δραγατσάν και τελευταία το Ναυαρίνο. Φωτοχυσία του θεάματος, οι φλόγες των εχθρικών τριερότων, που επιρρόλησαν ο δαυλός του Κανέρη και θεατές η Ευρώπη ολόκληρη, συγκινημένη, έκθαμβη και χειροκροτούσα.

Το δράμα εξελίσσεται με απανταχού ελεύθερους, με μοναχούς ζωαμένους το ξίφος, γυναίκες μαχόμενες μέχρι θανάτου, φιλέλληνες θυσιαζόμενες και διαπνεόμενες από το ζήλο της απελευθέρωσης του υποδούλου Ελληνισμού, με επικεφαλής τον νέο Τυρταίο του Ελληνικού αγώνα τον Άγγλο Λόρδο Βύρωνα.

Οι σκηνές συνεχίζονται με το Γέρο του Μωριά, τους ήρωες της Αλαμάνας και της Γραβιάς και τόσων άλλων μαχών, αλλά και με τις μορφές των Ελληνικών ηρώων του Μεσολογγίου και του Ζαλόγγου.

Έτσι μέσα από νίκες και ατυχίες, από θριάμβους και καταστροφές και προδοσίες, ανέκυψε στη χώρα των ελευθέρων χωρών, «Ελευθέρα η Ελλάς».

Το βάρος και η σημασία της 25ης Μαρτίου του '21 είναι μεγάλο και πλούσιο και πολύπλευρο το δίδαγμα που αφήνει. Από το δίδαγμα όμως αυτό, ένα στοιχείο είναι περισσότερο σπου-

δαίο: ότι ο αγώνας για την εθνική μας ύπαρξη, άρχισε και γιγαντώθηκε, χάρη στην τόλη και καρτερία του Ελληνικού λαού, που για την λευτεριά του, αψήφησε, αγνόησε τους τόσους κινδύνους που προέρχονταν όχι μόνο από τον εχθρό, αλλά συχνά και από τις ίδιες του δυνάμεις.

Θαυμάζουμε στους ήρωες του '21, το θάρρος, την αντοχή και την αισιοδοξία, και υμνούμε τα χαρακτηριστικά αυτά προτερήματα της Ελληνικής φυλής.

Από την περιοχή του αθάνατου κόσμου της μνημόνης, οι σκιές αυτών των ηρώων, μας απευθύνουν και μίαν επιστατική παρότρυνση: μας προστάζουν να βαδίζουμε στο δρόμο της πατροπαράδοτης δόξας και αρετής. Ο δρόμος είναι τραχύς, αλλά ανεξάντηλη η καρτερία, η θέληση και η ανδρεία που κρύβεται σαν μυστική σπίθα σε κάθε Ελληνική ψυχή.

Ας κρατήσουμε τη ψυχή μας σταθερά προσηλωμένη, στα Ελληνικά ιδεώδη, και ας διαφυλάξουμε βαθειά στην καρδιά μας, ακλόνητη την πίστη στη διδασκαλία εκείνου, που δίδαξε την αγάπη και τον σεβασμό, προς τον άνθρωπο.

Ας μην αφήσουμε να κλονισθεί στην ψυχή μας, η επιθυμία της οποιασδήποτε θυσίας, για την προστασία της Ελληνικής ανεξαρτησίας και αξιοπρέπειας. Ας είναι πάντοτε ανοιχτά και άγρυπνα τα μάτια της ψυχής μας, και ακρόεστος ο πόθος προς την ελευθερία και την αρετή.

Για τέτοια ιδεώδη μόχθησαν και θυσίαστηκαν οι ήρωες του '21.

Αυτή την προσταγή μας στέλνουν, κατά την εορταστική αυτή στιγμή, από τους κόλπους της αθανασίας, που αναπαύονται.

Και ας είμαστε ευγνώμονες και υπερήφανοι γιατί είμαστε απόγονοι αυτών των ενδόξων ηρώων.

Ας αναφωνήσουμε λοιπόν:
Ζ ή τ ω η μεγάλη αναστα-

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Μάρτιος 1987.

Το Γαλαξειδιώτικο πανηγύρι. Ο μεγάλος αποκριτικός χορός μετά δείπνο της Αδελφότητας ΟΙΑΝΘΗ, σημείωσε εξαιρετική επιτυχία. Το Σάββατο βράδυ, 28 Φεβρουαρίου, θα μείνει αξέχαστο για όλους μας. Γαλαξειδιώτες με τις οικογένειές των και φίλους των γύρισαν την αθήνα του ΚΝΕΕΡS στην Ασπασία μέχρι βαθμού που χρειάστηκε να τοποθετηθούν και άλλα τραπέζια και καρέκλες για τους προσερχόμενους.

Δεν περιγράφεται ο ενθουσιασμός όλων των παρευρισκόμενων. Ήλθαν από παντού. Περιοχή Νέας Υόρκης, Νιού Τζέρσεϊ και ακόμα από την πρωτεύουσα Ουάσινγκτον. Όλες οι γειτονιές του Γαλαξειδιού αντιπροσωπεύθηκαν. Μεταξύ αυτών: Παναγιώτης Μαροδάνης, Ματθαίος Κάλεσης, Γιώργος Λάτος, μακριά από το Ουάσινγκτον ήρθαν για να δουν, να ανταμώσουν συμπατριώτες ποχούν χρόνο να τους δουν. Ήλθαν σαν σε ένα προσκύνημα για τη Γαλαξειδιώτικη Ιδέα της Αδελφότητας «Οιάνθη».

Αλλά εκτός από τους Γαλαξειδιώτες, φέτος είχαμε και φίλους συμπατριώτες σχεδόν από όλα τα μέρη της περιοχής Γαλαξειδιού, Ρουμελιώτες, Πελοποννησίους και απ' όλα τα μέρη της Ελλάδας. Ήλθαν να γλεντήσουν Γαλαξειδιώτικα. Να μάθουν περισσότερα για τα ήθη και έθιμά μας. Να απολαύσουν την ανοιχτή Γαλαξειδιώτικη καρδιά και ονομαστή φιλοξενία. Αυτό θα περπατάμε, που κρατιέται με πίστη από όλους εδώ τους Γαλαξειδιώτες.

Η αθήνα ωραία στολισμένη. Η ορχήστρα του ΑΡΟΛΛΟ με τον Γιώρ. Στεφανιδάκη στο τραγούδι και τον Παναγιώτη Κασσιφί στο κλαρίνο, με τα ρυθμολογικά άναψαν το γλέντι.

«Υψιστε, σε περμειώνω γύρισε...» λέει ο τραγουδιστής. Και πραγματικά αυτό το βράδυ το Γαλαξίδι γύρισε πίσω μαζί μας όπως το ξέραμε. Πλουσιπλόροχο το δείπνο. Αφθονα φαγητά και ποτά. Ακόμα και γλυκίσματα γαλαξειδιώτικα δοκίμασαν οι παρευρεθέντες. Αλλά εκείνο που έκανε όλους να ενθουσιαστούν και να συγκινηθούν ήταν το χορευτικό πρόγραμμα που παρουσίασε το Σωματείο Στούντιο.

Ένας χορευτικός όμιλος αγοριών και κοριτσιών, νεκράς ηλικίας, χόρεψε λεβεντικά και πήρθηκαν τους παραδοσιακούς χορούς μας, με επίκεντρο το σάμικο, για να αποτελέσει το ξεφάντωμα της βραδιάς. Αξίζει να αναφέρουμε ότι στο Σωματείο Στούντιο, που κάνει τόσο καλή δουλειά στην εκπαίδευση των νέων στους ελληνικούς χορούς, είναι συνεταίρος - ιδιοκτήτρια, η συμπατριώτισσά μας Δημητρινή Ρέκα, το γένος Στρατή Πολυχρόνιου (Τ. Πορτούλα). Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια.

Τον πονηγυρικό της βραδιάς εκφώνησε ο Πρόεδρος της «Οιάνθη». Αφού καλωσόρισε τους παρευρισκόμενους είπε:

Πέρσι μιλήσαμε για τον Πευκόνα - Δάσος της Πέρας - Πάνας. Μιλήσαμε για τις ομορφιές του Γαλαξειδιού, για τα ιστορικά του μνημεία. Απόψε θα μιλήσουμε και για κάτι άλλο.

Οι Γαλαξειδιώτες, εκτός από τη ναυτική ιστορία τους που φημίζονται ως θαλασσοδούλοι, φημίζονται και για τα γλέντια τους, που συνδυάζουν λόγω και της γεωγραφικής θέσης του τόπου μας, βουή και θάλασσα. Αλλά εκείνο που τους ξεχωρίζει ιδιαίτερα είναι η ανοιχτή καρδιά

και το χιούμορ. Είναι χιούμορ-στες μέχρι βαθμού που αναπτύσσουν σαν έθιμο το αστείο και το δημιουργούν σαν θεσμό.

Ένα από αυτά είναι και τα παραγυμνά ή παρατσούκλια. Και όπως γράφει ο ερευνητής από το Σικάγο, συμπατριώτης και φίλος, Βασίλης Δόγκας ή Μάντζος, όλοι μας έχουμε το επίσημο όνομα και επίθετο, αλλά κοντά σ' αυτό έχουμε και το παραγυμνί ή παρατσούκλι που είναι κολλημένο τόσο, που δεν ξεχωρίζουμε το πραγματικό όνομα από το παρατσούκλι. Για να λυθεί ο «Γόρδιος» αυτός δεσμός, το γλεντάμε οι Γαλαξειδιώτες...

Όλα μαζί όμως, αστεία και παρατσούκλια όταν ακούμε, προβάλλει μπροστά μας το Γαλαξίδι ολόκληρο. Και όταν εδώ μιλάμε για αποκριές, μιλάμε για Γαλαξίδι...

Και συνεχίζει: «...Απόψε όπως κάθε χρόνο ανταμώνουμε για να θυμηθούμε και διατηρήσουμε την επαφή και φιλία μεταξύ μας. Να συνεχίσουμε τις παραδόσεις μας και να κρατήσουμε ζωντανό το δεσμό με τη ρίζα της καταγωγής μας, τον τόπο των προγόνων μας, την ιδιαίτερη πατρίδα, τη γενέτειρα, το ιστορικό Γαλαξίδι...».

Κατόπιν κάλεσε όλους να δοθούν το έργο της Αδελφότητας και φέτος το καλοκαίρι πιο περισσότεροι στην Ελλάδα και Γαλαξίδι για τις διακοπές μας.

Ιδιαίτερα κάλεσε τους παρευρισκόμενους Αμερικανούς φίλους να επισκεφθούν φέτος την Ελλάδα, τη μητέρα του δυτικού πολιτισμού και το Γαλαξίδι, που είναι μια όμορφη και ιστορική πολιτεία.

Στα μέσα της βραδιάς, μίλησε ο επίτιμος πρόεδρος Γεώργιος Βαδάλης. Αναφέρθηκε στο ιστορικό της Αποκριάς στο Γαλαξίδι, κάνοντας και σύντομη περιγραφή του εθίμου του παλιού καιρού. Συγχάρηκε όλους, όσοι δούλεψαν για την επιτυχία της χοροεσπερίδας και ιδιαίτερα τους Γραμματέα Νίκη Δου-

ρή και Πρόεδρο Γεώργιο Βαράτο, που τους απεκάλεσε «φρουρούς της Αδελφότητας».

Επίσης οι ανταποκριτές «Νέα των Αποδημών» στην εφημερίδα «Το Γαλαξίδι» του Γιώργου Βαράτου, που τόσο συντελούν στη διάδοση της Γαλαξειδιώτικης ιδέας, πρέπει να διαβάσουνται από όλους και η εφημερίδα μας αυτή να διαδοθεί και γραφούν συνδρομητές, όλοι εδώ. Είναι ο πνευματικός πληροφοριακός σύνδεσμός μας, με την ιδιαίτερη πατρίδα μας το Γαλαξίδι.

Παραβρέθηκαν όπως κάθε χρόνο, μέλη του αδελφού Συλλόγου Φθιωτιδοφυκίδας «Ο Αθανάσιος Διάκος», με επικεφαλής τον Πρόεδρο κ. Τμή Κοράκη, καθώς και άλλοι αντιπρόσωποι ομογενειακών οργανώσεων. Επίσης και ο αντιπρόσωπος του Εμπορικού Απολλού της Ελλάδας στη Νέα Υόρκη κ. Αθανάσιος Μαρκανδρόν, που τυγχάνει να είναι και γαλαξειδιώτης γαμπρός και από το Γαλαξίδι η Έφη Αναστασοπούλου, το γένος Λουκά Πλατώνη.

Έτσι μπορούμε να πούμε, κάθε χρόνο και καλύτερα. Η εκδήλωση αυτή ξεπέρασε όλες τις προηγούμενες. Και του χρόνου ακόμα καλύτερα.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

Εισήχθη σε νοσοκομείο, όπου υπέστη σοβαρή εγχείρηση, ο συμπατριώτης και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Αδελφότητας «Οιάνθη», Ανδρέας Παλυδίδας. Στη μεγάλη αυτή δοκιμασία του και ασθένειά, όλοι μας, φίλοι, συμπατριώτες, ολόκληρη η Αδελφότητα «Οιάνθη» και η Γαλαξειδιώτικη πατριδα είμαστε συμπαρεστάτες του.

Ευχόμαστε να γίνουν όλα περαστικά του.

Επίσης υπέστη επιτυχή εγχείρηση, από καρδιακή πάθηση, ο Τάκης Κωστόπουλος, σύγγος της συμπατριώτισσάς μας Γεωργίας Κωστοπούλου, το γένος Θ. Βαρδάτου.

Ευχόμθα περαστικά.

Γιώργος Βαράτος

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Μάρτιος.— Από της παραμονής της Κρεατικής ήρχισε ο εορτασμός των Αποκριών. Κάθε βράδυ τα κέντρα της πατρίδας μας και στις ακραίες γωνιές του Γαλαξειδιού που διέθεταν εγχώρια όργανα, γεμάτα από ενθουσιώδεις και ξεγυμνούς και από τας γύρω του Γαλαξειδιού πόλεις, έδιναν το παρόν για να γλεντήσουν να πάνε τα φαρίκια κάτω, ενώ τραγουδούσαν καλά κατηχησμένες και εμφανίσιμες τραγουδούσαν με μεράκι, ώστε οι γλεντζέδες να φθάσουν στο τσακίρ - κέφι, περτάνε τα χιλιάρικα και τα πεντοχίλιάρικα σαν χαρτοπατέστες, ενώ τα γκαρσόνια δεν προλάβαιναν να σερβίρουν τα ψητά της

σουβλάς με χωριάτικο κρασί και ψωμί.

Στις γειτονιές, παρά το κρύο το πολύ, οι φωτιές φώτιζαν την γύρω περιοχή, ενώ τα τούμπανα με τις πίπιζες κτυπούσαν ασπασκά, βλέποντας την τραγική σκηνή των (που χρησιμοποιείτο ως δίσκος) γεμάτη από χαρτοκομμάτια.

Μπουλούκια από νέους και νέες συμπολίτες, τυμμένοι μασκέ με λογής - λογής αμφιέσεις, της παλιάς εποχής, προκαλούσαν το γέλιο και τα χειροκροτήματα των διαδωτών.

Το Σάββατο της Τυρινής και την επομένη Κυριακή, ήρχισαν

κανονικά οι χορευτικές εκδηλώσεις. Παρά το κρύο και το πίπτον χιονόνερο οι πιστοί της Τερψιχόρης, τόσο οι αντοίοι οικογενειακώς, ή και ξένοι, από πρωτεύουσα και γύρω πόλεις έσπευδαν να εξασφαλίσουν θέσεις ώστε στα κέντρα να καταργηθεί ο νόμος του αδιαχώρητου, ενώ οι βραδυπορούντες που δεν βρήκαν τραπέζι, τραγίριζαν κατά μήκος της παραλιακής οδού ώστε να γοιθούσαν κάπου για να γιορτάσουν κι αυτοί τις Γαλαξειδιώτικες Αποκριές.

Το Σαββατοκύριακο της Κρεατικής, από πρωίας ήρχισαν να καταφθάνουν πούλμαν και Ι.Χ. από την πρωτεύουσα και γύρω Κοινοότητες, που αφού τακτοποιήθηκαν εις τα ξενοδοχεία - πανσιόν και φιλικές των οικογενειών, πέρασαν την ημέρα σε επισκέψεις εκκλησιών, Ναυτικού Μουσείου, ενώ τας μεσημβρινές ώρας κατέλυσαν στα εστιατόρια της πατρίδας ή τα εντός της πόλεως και γλεντήσαν με την ψυχή των, πρῶγοντας ψάρια.

Βέβαια δεν έλειπαν τα αρκασούδλας, τόσο στα εστιατόρια, ως και σε όλα τα κέντρα που είχαν μουσική.

Τας εσπερινές ώρας έσπευδον να καταλάβουν τραπέζια στα κέντρα για να συνεχίσουν το φαγητό και τον ελληνικό χορό, μέσα σε μια αμυδράρα γεμάτη τραγούδια, γέλια και χαρά ως το πρωί.

Το ίδιο γλέντι συνεχίσθη και την επομένη, ήτοι την Κυριακή, τελευταία ημέρα της Αποκριάς και του γλεντιού. Και εδώ ξενύχια, χορός και φαγητό μέχρι πρωίας.

Έξω έχει εφημερώσει και αρχίζει η άφιξη νέων επισκεπτών ήτοι την Καθάρη Δεύτερη, νέες εορμασίες στα κέντρα και στον πολιτιστικό σύλλογο, όπως γράφουμε και σε ξεχωριστό σημείωμά μας.

Και του χρόνου.

ΕΥΘ. ΚΑΜΒΥΣΗΣ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 3

τε πέθαναν παππούς και γιαγιά μου, η θεία Ευτυχία μου, και είμαι χωρίς λεπομέριες του προπαππού μου και την οικογένειά του.

Θέλω να ερωτήσω τους αγαπημένους σας αν κάποιος μπορεί να μου βοηθήσει με λεπομέριες της οικογένειάς μου — δυο στυγής ο πατέρας μου δεν ξαναγύρισε ποτέ στο πατρικό χωριό του, Γαλαξίδι και εγώ, γεννήθηκα στην Αφρική, χωρίς γνώσεις του Γαλαξειδιού — έτσι εξαρτώμαι από κάποιον που έχει καλή καρδιά να μου βοηθήσει με τις έρευνές μα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ Ευθύμιος του Παναγιώτη Μπουγάς

Ο προπάππος μου Παναγιώτη του Ευθυμίου Μπουγάς και Ελένη Μπαρόνου είχαν τα ακόλουθα παιδιά:

Πρώτος: Ευθύμιος Μπουγάς — παππούς μου — γεννήθηκε 1842 — σέγγος Ευσταθία Μπαλγιόργη — γεννήθηκε 1847 (γιαγιά μου).

2ος: Ιάωνης
3ος: Αναστάσιος.
4ος: Κωνσταντίνος
5ος: Νικόλαος.
6ος: Χαράλδης — που παντρεύθηκε με Ηλίας Ζήραμος.

Προσθέτω αυτές τις λεπομέριες που έχω αποκτήσει πριν πολλά χρόνια.

Ε. Μπουγάς

ΜΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 1

η οποία με βρίσκει αντίθετη με τους χαρακτηρισμούς των ναυτικών.

Έζησα την περισσότερη ζωή μου κοντά σε τρεις θαυμαστούς ανθρώπους ναυτικούς κι έχω αποκτήσει τόσα εθιμικά της καλοσύνης τους και της ανθρωπότητας ευκρίστευτος τους που ένιωσα την ανάγκη να διαμαρτυρηθώ.

Διαμαρτύρομαι για λογαριασμό σου, πατέρα ναυτικό, που κρημνίζεις τις δάλασσες και τα πελάγη μέσα και νύχτα για να προσφέρεις στην οικογένειά σου έτσι καλύτερο μπορούσες, ότι πελυμότερο, ότι ακριβότερο.

Διαμαρτύρομαι για σένα που, μακριά ακόμη η κόρη σου, αγάρας το νυφικό της από την Κίνα, τις κευδέρτες από την Αργεντινή, τα σεξέτσια από την Ιαπωνία.

Διαμαρτύρομαι για σένα που αγωνιέσεις να πάρεις ένα γράμμα, μια είδηση από το σπίτι σου, που ζούσες μέσα στην αγρή λαμπερίνα του καραβιού, με την ελπίδα και την προσμονή του γυρισμού και τη συνάντηση των προσφιλών σου προσώπων.

Κι όταν, κληροδορημένος γλάρος, γυρίζεις στο σπίτι σου άνοιγες τις πλατιές σου φτερούγες κι έσκιες μέσα όλη την

οικογένειά, για να της δώσεις τη ζωντανία σου, τη θαλπωρή, τη γλυκιά της ζωής σου.

Πως να ξεχάσω το πανηγύρι του γυρισμού, την αμέριστη συμμετοχή σου στην οικογένειά σε κάθε εκδήλωσή της, σε κάθε προβληματισμό της, σε κάθε ανάγκη της.

Ιστορίες ατέλειωτες μας έλεγες για χώρες και πολιτείες μακρινές, για πολιτισμούς και διωκτικά που εμείς δεν τα ξέραμε και τα μαθαίναμε από σένα. Κρημνίζατε κυριολεκτικά από τα χείλη σου και τις περισσότερες φορές μας έβαζες στα κρεβάτια μας κοιμημένους.

Θυμάμαι εσένα, αδελφέ μου, έναν εξαίρετο συζητητή, όπου όποτε και με οποιονδήποτε βρισκόσταν και αισθανόμουν περηφάνεια. Ποτέ μου δεν σε είδα, στον μη ναυτικό κύκλο να σε αντιμετωπίζουν περιδωρικά, γιατί είχες τη δυνατότητα του αντίλογου. Σε σένα που αγάπησες τόσο πολύ το επάγγελμά σου όσο και την οικογένειά σου.

Που έζησες και γαλουχήθηκες με την αλμύρα της θάλασσας και της οικογένειάς, πιστός στις παραδόσεις της οικογένειάς, του χωριού και της κοινωνικής μας ζωής.

Διαμαρτύρομαι για σένα, σύγγε μου, που ήλθες από τη Χίο, έσμιζες στο Γαλαξίδι, δημιουργήσαμε ένα γάμο, μια

θαυμαστική σχέση, η οποία συνεχίζεται μέχρι τώρα την εποχή της συντάξεως.

Μου έδωσες τόση ελευθερία που ποτέ μου δεν αισθάνθηκα κλεισμένη στο κλουβί. Πάντα ήμουν ελεύθερη να πράξω ότι νόμιζα σωστό για το άτομό μου και την οικογένειά.

Ποτέ δεν παίχθηκε θέατρο έστω κλαίγαμε κι οι δυο μας την ημέρα που χωριστού, κι όταν πάλι κλαίγαμε, από χαρά γεμάτοι, την ημέρα του γυρισμού. Το νοιώθαμε, το ζούσαμε, το κισθωνόμασταν.

Ποτέ δεν ένιωσα μοναχία και απομόνωση. Την ελλείψή σου, ναι.

Πάντα προσπαθούσες να είσαι κοντά μας μ' ένα λουλούδι από την Ιαπωνία, μ' ένα γράμμα γεμάτο ανθρώπινα λόγια, μ' ένα τηλεγράφημα, μια ευχή, μ' ένα τηλεφώνημα.

Κι οι μήνες περνούσαν και γυρίζεις και πάλι χαρούμενος κι ευτυχισμένος, προσφέροντας αγάπη, μεράκι, προσώπων θαλασσο, χαρά, ευτυχία, ξεγνοιασιά, διάσκεψη, ακούρατος αρωγός της κοινωνικής μας ζωής. Οι ευδυνες μοιράζονταν παίρνοντας εσύ τις περισσότερες και τις δυσκολότερες.

Διαμαρτύρομαι για όλους τους επαγγελματίες οικογενειακούς ναυτικούς που τους έζησα ταξιδεύοντας μέσα στο κα-

ράδι, που έζησα αλησμόνητες στιγμές της ψυχικής τους μεγαλοσύνης. Στιγμές χαράς και πανηγυρισμών, όταν ο γιός μπήκε στο Πανεπιστήμιο ή όταν η κόρη πήρε άριστα. Δάκρυα χαράς από τον σκληροτάχτηλο πατέρα όταν άκουγε για πρώτη φορά τη λέξη «μπάμπι». Δάκρυα λύπης όταν κάτι δυσάρεστο συνέβαινε σ' αγαπημένο πρόσωπο.

Διαμαρτύρομαι ακόμη για τον πόνο που γεννήθηκε, για την μακροαίωτη πολιτιστική ιστορία του, την αρχοντιά και τη φιλοξενία του, που κατά κύριο λόγο τα οφείλει στο ναυτικό επάγγελμα.

Διαμαρτύρομαι έντονα για την ίδια την προσωπικότητά μου που υποτιμάται. Σήμερα στα τέλη του εικοστού αιώνα που η γυναίκα ζητά και παίρνει τόσα δικαιώματα (δικαιώματα που η γυναίκα του ναυτικού τα έχει πάρα πολύ πιο πριν) θα μπορούσα άραγε να ζήσω μ' ένα ατομικιστικό, περιθωριακό και μοναχικό άτομο όπως οικιαγαφείται στη μελέτη των τεσσάρων κυριών;

Γυναικείες των ναυτικών πρέπει να δώσουμε μια απάντηση ή μια λύση.

Με εκτίμηση

Ευσταθία Μητροπούλου — Καδύρη